

¡Llarga vida i prosperitat! Paraula de 'trekkie'

JORDI PUNTÍ

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 23.05.09

Em considero un trekker des de mitjans dels anys 70, quan la sèrie televisiva em va adoptar. Sóc un trekkie de cor: vaig néixer dues setmanes abans de l'estrena de la primera sèrie, i tres dècades seguint les aventures del capità Kirk em donen dret a opinar sobre la nova pel·lícula de la sèrie Star Trek, que ha dirigit J. J. Abrams. Els meus amics Quark i Spartan VI (no són els seus noms de veritat) ja em van avisar quan van veure el tràiler fa unes setmanes: «Haurem d'anar amb compte, perquè això s'allunyarà molt del cànon de Star Trek». Ahir, per fi, vaig anar a veure-la amb totes les meves emocions sota control, però el cert és que... ¡¡¡EM VA ENCANTAR!!! Aquest film pot suposar un relleu per a la saga. S'ha acabat demostrant que la Resistència no és totalment inútil.

Un cop dit això, s'ha d'assenyalar que els guionistes s'han pres algunes llibertats. Potser les escenes de lluita són massa ràpides i borroses per al meu gust. La nau romuliana tenia un disseny que sembla un escarabat, però l'Enterprise segueix sent preciosa. Hi surten pocs alienígenes, però estan ben fets. Pel que fa al cànon, només hi ha un gran error que no queda explicat per les línies temporals alternatives: em refereixo, és clar, a Delta Vega i la seva connexió amb Vulcano. El joc amb les emocions de Spock tampoc és una novetat: tots recordem el primer pilot de la sèrie, La gàbia, on Spock somreia com si fos feliç.

Pel que fa als actors: a McCoy el personatge li surt brodat, domina totes les escenes, i Chekov és una mica infantil. Per primera vegada tenim un

capità Kirk que sap qui és i no vol imitar el jove William Shatner, cosa que no aconseguia ni tan sols el vell William Shatner. Pel que fa a Spock, bé, Zachary Héroes Cinquè és perfecte perquè té un aliat en el vell Leonard Nimoy. Fins i tot tenen una escena que és un homenatge a RAF2 (o Retorn al futur 2). En fi, que la pel·lícula em va lligar a la butaca amb tanta força que els títols de crèdit van arribar al cap del que eren només uns segons subjectius. Gairebé vaig plorar. Esperava que fos un cinc, però és exactament un vuit i mig. Paraula de trekkie.

Nota: la pel·lícula em va encantar, però, com que sóc un neòfit, totes les frases d'aquesta columna estan agafades dels múltiples fòrums al voltant de 'Star Trek XI' que hi ha a internet. ¡Llarga vida i prosperitat!